

Resistències internes a la renovació de l'Església

Darrerament, els mitjans de comunicació ens han informat de l'existència de diversos moviments interns eclesials i, també, de persones concretes que qüestionen i, fins i tot, desafien tot el procés de renovació de l'Església Catòlica promogut i liderat pel Papa Francesc. Una lectura crítica d'aquestes notícies posa en relleu que, darrera d'aquestes crítiques pretesament teològiques i doctrinals d'alguns d'aquests corrents, s'hi amaga una lluita per mantenir el poder en mans d'un sector, que el que vol realment és seguir dominant tota la comunitat catòlica. L'agressivitat d'alguns d'aquests grups i persones és tan palesa que, fins i tot, han estat denunciats pel mateix líder del l'Església universal.

La diversitat d'opinió en qüestions obertes dins l'Església no solament no és negativa, sinó necessària per tal que el

debat obert ajudi a resoldre les dificultats i tensions d'una manera encertada. Tanmateix, en aquest cas concret que vivim actualment, es tracta d'un tipus de persones que quan han manat no permetien cap crítica i, en canvi quan no controlen el poder de gestió no es conformen en defensar el seu dret a opinar, sinó que volen desprestigiar i negar el dret a opinar dels altres. A més, ben sovint amaguen aquest objectiu de control del poder, fàcilment observable pels experts en teologia, amb una argumentació teològica, però que en realitat és purament ideològica.

El diàleg que brolla del pluralisme eclesial és un bon signe de salut mental i espiritual, perquè ningú tenim el monopoli de la veritat. De tota manera, el diàleg eclesial ha de respectar unes condicions i actituds que generen comunitat i, que de cap manera porten a la dispersió i, fins i tot, a l'agressió.

Pau Vi va posar en relleu ja fa anys aquest parany, quan en l'encíclica programàtica del seu pontificat, *Ecclesiam Suam* (1964), afirmà que el contrast d'opinions i el diàleg sempre ha d'anar acompanyat de claredat, afabilitat, confiança i prudència.

Per això és molt correcte que el Papa Francesc, fidel al seu tarannà obert al pluralisme eclesial, respecti l'opinió dels que no pensen com ell, però que els recordi que haurien de netejar les crítiques de la malevolència. L'autenticitat del Papa Bergoglio certament està promovent amb les seves paraules, i molt més encara amb el llenguatge del seu testimoniatge, que a l'Església hi ha d'haver llum i taquígrafs Tanmateix, la crítica ha d'ésser fidel a la veritat, a la bona nova del Crist i a la seva opció preferencial pels qui pateixen, pels pobres i pels exclosos de la terra.

RAMON PRATS I PONS
DIRECTOR DE L'IREL